

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Imagines Mortis

Corrozet, Gilles

Coloniae, 1557

VD16 C 5284

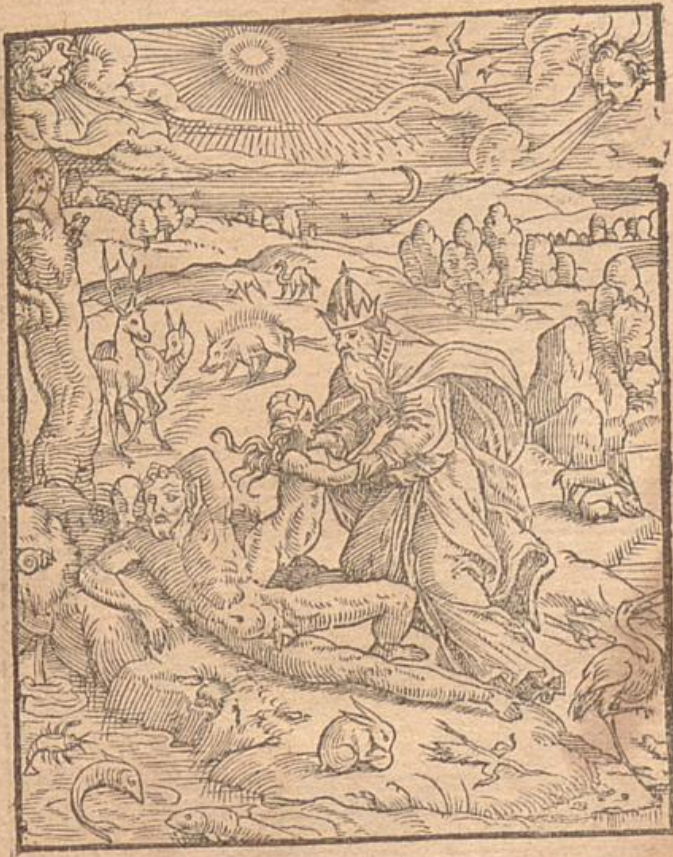
Illustrationen

urn:nbn:de:hbz:466:1-34296

CREATIO MVNDI.

Formauit Dominus DEVS hominē de li-
mo terre, ad imaginē suam creauit illū,
masculum & fœminam creauit eos.

GEN. I. & II.

Principio Cælum, Terram, Pontumq; sonantem,
Ex nihilo fecit uoce potente Deus.
Inde leui terra diuinæ mentis imago
Signitur, humanum Fœmina Virq; genus.

A 3

PECCATVM.

Quia audisti vocem vxoris tue, & comedisti de ligno, ex quo præceperam tibi ne comederes, &c.

GEN. III.

*Fallitur infelix à stulta coniuge coniunx,
Inuito comedens tristia poma Deo.
Commeruere grauē scelerato crimine Mortem,
Legibus hinc fati subdita turba sumus.*

MORS.

Emisit eum Dominus DEVS de paradiso
voluptatis, vt operaretur terram, de
qua sumptus est.

GEN. III.

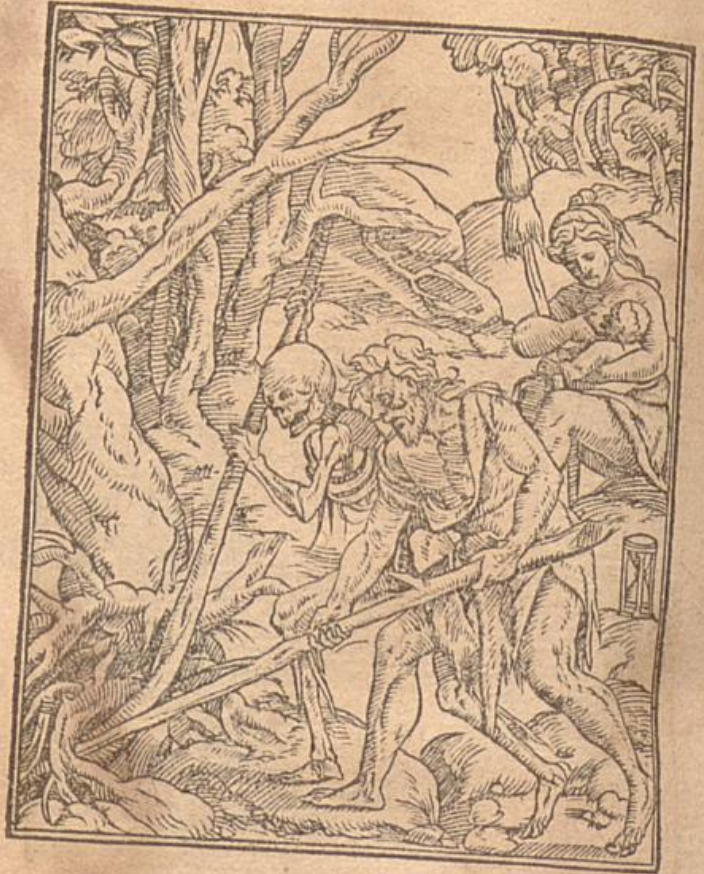

Expulit omnipotens hominem de sede beata,
Nutriat ut proprio membra labore, Deus.
Pallida tūc primū uacūū Mors uenit in orbem:
Humanum rapiunt hinc mala fata genus.

A 4

MALEDICTIO.
Maledicta Terra in opere tuo, in labori-
bus comedes cunctis diebus vitæ tuæ,
donec reuertaris, &c.

GEN. III.

*Sit maledicta tuo sterilis pro crimine Tellus,
Vita tibi multi plena laboris erit:
Donec in exigua te Mors tellure reponet,
Quod fueras primum, tum quoq; puluis eris.*

Væ, væ, væ habitantibus in terra.

ΑΡΟC. VIII.

Cuncta, in quibus spiraculū vitę est, mor-
tua sunt. GEN. VII.

Væ nimum uobis, misero qui uiuitis orbe,
Tempora uos multo plena dolore manent.
Quantumcunque boni uobis fortuna ministret,
Pallida Mors ueniens omnibus hospes erit.

A 5

Moriatur Sacerdos magnus.

IOSVE XX.

Et episcopatum eius accipiat alter.

PSAL. CVIII.

*Qui non mortalis uis tibi munera fingis,
Rebus ab humanis eripiere breui.
Maximus es quanuis Romana in sede sacerdos,
Quod geris officium, qui gerat, alter erit.*

Dispone domui tuę, morieris enim tu, &
non viues.

ISAIAE XXXVIII.

Ibi morieris, & ibi erit currus glorię tuę.

ISAIAE. XXII.

*Sic tibi disponas commissi munera regni,
Vt transire aliò posse repente putes.
Cur? quia cum uitam suscepta morte repones,
Tunc tuę diuulsus gloria currus erit.*

Sicut & Rex hodie est, & cras morietur:
nemo enim ex regibus aliud habuit.

ECCLE. X.

*Splendida fert hodie regni qui sceptris superbus,
Crastina lux illi tristia fata feret.
Quisquis enim regni summas moderatur habenas
Munera discedens non meliora feret.*

Væ qui iustificatis impium pro muneri-
bus, & iustitiam iusti aufertis ab eo.

ESAIÆ V.

Væ nimium uobis, qui iustificatis iniquum,
Erigitisq; malos, deprimitisq; bonos:
Donaq; sectantes fallacis inania Mundi,
Iustitiæ uerum tollere uultis iter.

Gradiētes in superbia potest DEVS hu-
miliare.

DANIE. IIII.

*Vos quoq; quos uita delectat pompa superba,
Implicitos fatis auferet una dies.
Herba uirens pedibus ceu conculcatur euntis:
Ultima sic tristi uos pede fata terent.*

Mulieres opulentæ surgite, & audite vo-
cem meam : Post dies & annum, & vos
conturbemini.

ISAIAE XXXII.

Huc etiam domine, matronaꝫ; diues adeste,
Sic etenim uobis mortua turba refert:
Post hilares annos, & inanis gaudia Mundi,
Turbabit Mortis corpora uestra dolor.

Percutiam Pastorem, & dispergentur o-
ues gregis.

MAT. XXVI. MAR. XIII.

Mors, ego percutiam Pastorem, dicit, inermem,
Illius in terram mitra pedumq; cadent,
Tum pastore suo per uulnera Mortis adempto,
Incustoditæ deficientur oves.

Princeps induetur mœrore. Et quiescere
faciam superbiam potentium.

EZECH. VII.

Princeps magne ueni, peritura ^qaudia linquas,
Quicquid & incerti Mundus honoris habet.
Sola queo Regum sublimes uincere fastus,
Imperio cedit splendida pompa meo,

B

Ipse morietur, quia non habuit discipli-
nam, & in multitudine stultitiæ suæ de-
cipietur.

PROVER. V.

*Iam moriere miser, quia disciplina piorum
Nunquam uera tibi, sed simulata fuit.
Stultitiæq; tuæ magno deceptus aceruo,
Es stolidus falsum mente secutus iter.*

li.
c.
Laudaui magis mortuos, quàm
viuentes.

ECCLE. IIII.

Plus ego laudaui Mortem, quàm uiuere. *semper*;
Vita quòd hæc uarijs est onerata malis:
Nunc ingrata tamen me mors detrusit ad illòs;
Fatorum rigida qui cecidere manu.

B 2

Quis est homo, qui viuet, & non videbit
Mortem, eruet animam suam de manu
inferi?

PSAL. LXXXVIII.

*Quis tam grādis homo, tam forti pectore uiuit,
Cui maneat semper nescia uita necis?
Quis uitare potest, quod deijcit omnia, lethum,
Eripiens animam Mortis ab ense suam?*

ebit
anu

Ecce appropinquat hora.

MAT. XXVI.

Tu petis ecce chorum pompa comitante frequen-
ti,
Mox age, dic horas uoce precante tuas.
Nam te fata uocant, illa morieris in hora,
Que tibi fert tristem, non reuocanda diem.

B 3

Disperdam iudicem de medio
eius.

AMOS. II.

Vos ego, qui donis corrupti falsa probatis,
E medio populi iudicioq; traham.
Non eritis iusta fatorum lege soluti,
Quam modò, qui uiuit, nemo cauere potest.

Callidus vidit malū, & abscondit se: inno-
cens pertransijt, & afflictus est damno.

PROVER. XXII.

Vidit homo cautus delicta, malumq; probavit:
Pauperis & iusti causa repulsa fuit.
Iustitiæ titulo vexatur egenus & insons,
Legibus & maius munera pondus habent,

Qui obturat aurem suam ad clamorē pau-
peris, & ipse clamabit, & non exau-
diatur.

PROVER. XXI.

*Consulitis dites omni locupletibus hora,
Pauperis & clausa spernitis aure preces:
Sed uos extrema quando clamabitis hora,
Sic etiam clausa negliget aure Deus.*

Væ qui dicitis malum bonum, & bonum
malum: ponētes tenebras lucē, & lucem
tenebras: ponentes amarum in dulce, &
dulce in amarum.

ESAIÆ V.

*Væ qui taxatis pro falso crimine rectum,
Quodq; malum uerè est, dicitis esse bonum.
Ex tenebris lucem facitis, de luce tenebras,
Mellaq; cum tristi dulcia felle datis.*

B 5

Sum quidem & ego mortalis
homo.

SAP. VII.

*Ecce Sacramentum cœlestia munera porto,
Vnde ferat certam iam moriturus opem.
Sum quoq; mortalis, simili quia sorte creatus,
Tempora cùm uenient, cogar, ut ille, mori.*

Sedentes in tenebris, & in umbra MOR-
TIS, vinctos in mendicitate,

PSAL. CVI.

Hæc uia fallendi mortales pulchra uidetur,
Qua tegitur ficta religione malum.
Nanq; foris simulant magnum pietatis amorem,
Omne uoluptatum sed genus intus habent.
At cum finis adest, ueniunt tristissima dona:
Accumulat cunctos Mors inimica malos.

Est via, quæ videtur homini iusta: nouissi-
ma aut̃ eius deducūt hominē ad mortē.

PROVER. IIII.

Apostrophe ad Mortem.

*Quid sacrae terras Mors inuidiosa puellam?
Gloria de uicta uirgine parua uenit.
I procul, & senio confectis retia ponas:
Hanc sine delicijs incubuisse suis.
Conueniunt hilari lususq; iociq; iuuenta,
Sumptaq; furtiuo gaudia leta toro.*

Melior est Mors, quàm
vita.

ECCLE, XXX.

*Vita diu mihi poena fuit, me nulla uoluntas
Incitat, ut cupiam longius esse super.
Mors melior uita, certa mihi mente uidetur,
Quae redimit cunctis pectora fessa malis.*

Medice, cura te
ipsum.

L V C A E - I I I I .

Tu benè cognoscis morbos, artemq; medendi,
Qua simul agrotis subueniatur, habes.
Sed caput ô stupidum, cùm fata aliena retardes,
Ignoras morbi, quo moriere, genus.

Indica mihi si nosti omnia. Sciebas quòd
nasciturus esses, & numerum dierù tuo
rum noueras? IOB XXXVIII.

Aspiciens curuum ficta sub imagine coelum,
Euentura alijs dicere fata soles.
Dic mihi, si bonus es uenturae sortis aruspex,
Ad me quando tibi fata uenire dabunt?
Inspice praesentē, quā fert mea dextera, sphaera,
Te melius fati praemonet illa tui.

Stulte, hac nocte repetunt animam tuam:
& quæ parasti, cuius erunt?

LVCAE- XII.

Hac te nocte manu rapiet Mors tristis auare,
Inq; breui tumba cras tumulatus eris,
Ergo cum procul hinc uita priuatus abibis,
Quò bona peruenient accumulata tibi?

am:
Qui congregat thesauros lingua mendacii, vanus & excors est, & impingetur ad laqueos MORTIS.

PROVER. XXI.

Thesauros cumulat qui per mendacia magnos,
Et bona corradit plurima, stulta facit.
Mors etenim quando trahet in sua retia captum,
Hunc faciet facti poenituisse sui.

C

Qui volunt ditescere, incidunt in tenta-
tionem & laqueum, & cupiditates mul-
tas stultas, ac noxias, quæ demergūt ho-
mines in exitum & interitum.

I. ad TIM. VI.

*Vt bona Mortales uobis mundana paretis,
Obijcitis uarijs pectora uestra malis.
Sic fortuna potens in multa pericula lapsos
Ad summum ducit perditionis iter.*

Subito morientur, & in media nocte tur-
babuntur populi, & auferet violentum
absq; manu. IOB XXXIIII.

Insurgent populi contra fera bella gerentem,
Qui nihil humanæ commoda pacis amat.
Magnanimo freti violentum robore tollent,
Ipse cadet nulla percutiente manu.
Nam genus humanum ualidis qui leserit armis,
Auferet hunc fato Mors uiolenta graui.

Quoniam cum interierit, non sumet se-
cum omnia, neque cum eo descendet
gloria eius.

PSAL. LXVIII.

*Nobilis haud ullos secum portabit honores,
Deiciet summo Mors ubi dura loco.
Non celebres titulos, claraeq; insignia gentis
Auferet, in tumba nil nisi puluis erit.*

Spiritus meus attenuabitur, dies mei bre-
uiabuntur, & solum mihi superest sepul-
chrum. IOB XVII.

*Attenuata meis fugerunt robora membris,
Vitaq; currentis fluminis instar abit.
Quàm citò præterijt nūquam reuocabile tēpus,
Et reliquum tumbam nil mihi præter erit.
Tristia iam longæ pertæsus numera uitæ,
Me precor ut iubeant numina summa mori.*

C 3

Ducunt in bonis dies suos, & in pūcto ad
inferna descendunt.

IOB XXI.

Consumunt uitam per gaudia multa puella,
Omne uoluptatum percipiuntq; genus.
Tristitia curisq; uacant, animoq; soluto
Otia delicijs condita semper amant.
Sed misere tandem fato mittuntur ad Orcum,
Vertit ubi summus gaudia tanta dolor.

Me & te sola Mors sepa-
rabit.

RUTH I.

Hic est uerus amor, qui nos coniungit in unum,
Et ligat æterna mutua corda fide.
Sed nimis heu paruo durabit tempore: nanque
Mors citò coniuñctos diuidet una duos.

C 4

De lectulo, super quem ascendisti, non
descendes, sed morte morieris.

IIII. REG. I.

Quem premis, ô uirgo, iuuenili corpore lectum,
Non hinc dura tibi surgere fata dabunt.
Nam prius exanimem te mors uiolenta domabit,
Pallidaq; in tumultum corpora falce trahet.

on
Venite ad me omnes, qui laboratis, & o-
nerati estis.

MATTH. XI.

um,
bit,
et.
Huc ades, & promptus uestigia nostra sequaris,
Pondera qui fesso tergore tanta geris.
Iam satis es nummos pro merce forumq; secutus:
Omnibus his curis exoneratus eris.

C 5

In sudore vultus tui vesceris pane
tuo.

GEN. III.

*Ipse tibi multo panem sudore parabis,
Præbebit victum nec nisi cultus ager.
Post varios usus rerum vitæq; labores,
Finiet ærumnas Mors uiolenta tuas.*

Homo natus de muliere, breui viuens tē-
pore, repletur multis miserijs: qui quasi
flos egreditur, & conteritur, & fugit ve-
lut umbra.

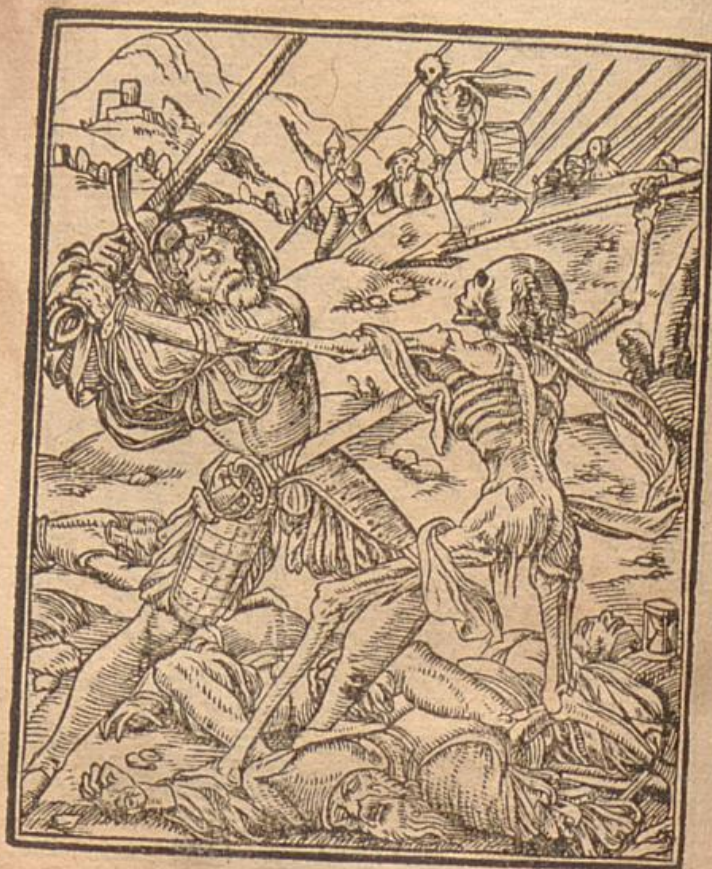
IOB XIII.

Omnis homo ueniens grauida mulieris ab aluo,
Nascitur ad uarijs tempora plena malis.
Flos citò marcescens ueluti decedit, & ille
Sic perit, & tanquam corporis umbra fugit.

Cum fortis armatus custodit atrium suū,
&c. Si autem fortior eo superueniens vi-
cerit eum, vniuersa eius arma aufert, in
in quibus confidebat.

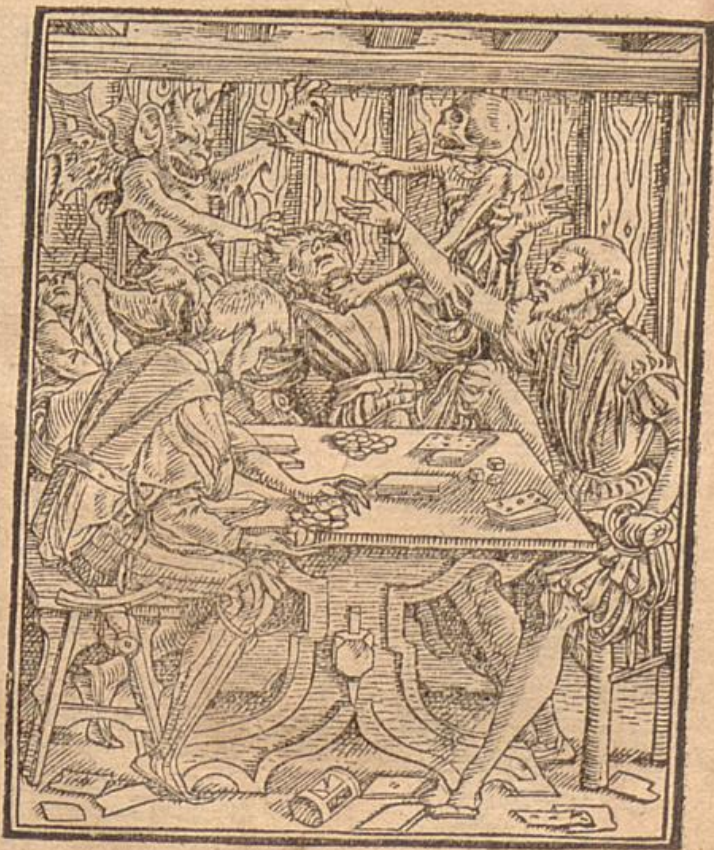
LVCAE XI.

*Fortis & armatus, dum uis, & uita supersit,
Tuta sui seruant atria praesidij:
Ecce superuenit iunctis Mors fortior armis,
Huncq; malè tuta de statione rapit.*

Quid prodest homini, si vniuersum Mun-
dum lucretur, animę autem suę detri-
mentum patiatur.

MATTH. XVI.

Quid prodest homini totum si sortibus orbem,
Ac aleę innumeras arte lucretur opes:
Detrimentum animę fato patiatur acerbo,
Nulla quod ars, fraus, sors, post reparare
queat?

Ne inebriemini vino, in quo est
luxuria.

EPHES. V.

*Parcite mortales nimio uos mergere Baccho,
Cui Venus expumans, luxus & omnis inest:
Ne ueniens cogat somno, uinoq; sepultos,
Mors animam uomitu reddere purpuream.*

Quasi agnus lasciuens, & ignorans, nescit
quòd ad vincula stultus trahatur.

PROVER. VII.

Insanire, & scire nihil, suauissima uita est:
Optima non itidem. Quid furiosus agit?
Securus fati, simplex lasciuit ut agnus,
Nescius ad mortis uincula quòd trahitur.

Domine, vim patior.

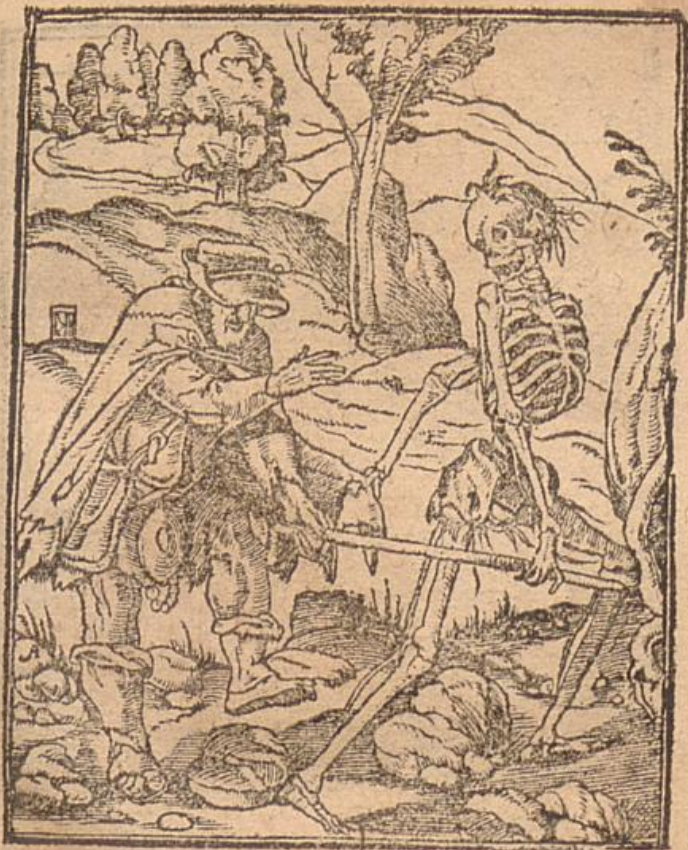
ESAIAE XXXVIII.

*Vt iugulent homines surgunt de nocte latrones:
Tollunt, quæ plenis fert anus in calathis.
Vim patior, clamat, mortem mittit Deus ultor,
Quæ per carnificem strangulat hos laqueo.*

Cæcus cæcum ducit: & ambo in foueam
cadunt.

MATTH. XV.

Pro duce cæcus habet cæcum. Dum incertus u-
terque
Ambulat: in foueam lapsus uterq; ruit:
Vlterius nam sperat homo dum pergere, tumbæ
In tenebras illum Mors mala præcipitat.

D

Corruit in curru suo.

I. CHRON. XXII.

*Fertur equis auriga, nec audit currus habenas,
Dum Mortis pugnat cum ratione timor.
Corporis exiliente rota, deuoluitur axis:
Vina fluunt ruptis sanguinolenta cadis.*

Miser ego homo. Quis me liberabit de
corpore mortis huius?

R O M. VII.

Qui cupit exolui, & cū Christo uiuere, mortem
Non metuit. Tali uoce sed astra ferit,
Infelix ego homo. Quis ab huius corpore mortis
Liberet (heu) miserum? me miserum eripiat?

D 2

Confodietur iaculis.

EXODI IX.

Hic puer etate imprudens, est sanguine feruens,
Cum parma iaculum (cætera nudus) habet.
Infelix puer, atq; impar congressus atroci
† Morti, que iaculis confodit hunc proprijs.

Pueri in ligno corruerunt.

THREN. V.

Ludere par impar, equitare in arundine longa,
Socratico & pueros currere more iuuat.
Ecce repente ruunt equites in caudice ligni,
Ligneus ut Troiæ Pergama uertit equus.

D 3

Quorum Deus venter est.

PHILIP. III.

Non secus ac pueri sine solitudine uiuunt,
Quorum maximus, est uenter & esca, Deus.
Quem pinguem & nitidum, bene curata cute
tollunt,
Fronde coronatum, Mors leue tollet onus,

Fortium diuidet spolia.

ISAIAE LIII.

Clara triumphatis hominum uictoria summis,
Ut summos doceat quosq; dedisse manus:
Diuidit erectis spolia exarmata trophæis
Victrix uictorum Mors uiolenta uirum.

D 4

Omnes stabimus ante tribunal. Ro. XIII,
Vigilate & orate, quia nescitis qua hora ve-
turus sit Dominus. MAT. XXIII.

Quilibet ut possit rationem reddere, cuncti
Iudicis æterni stabimus ante thronum.
Propterea toto uigilemus pectore, ne cum
Venerit, irato iudicet ore Deus.
Et quia nemo tenet uenturi iudicis horam,
Esse decet uigiles in statione pios.

Memorare nouissima & in æternum non
peccabis.

ECCLE. VII.

*Si cupis immunem uitij traducere uitam,
Ista sit ante oculos semper imago tuos.
Nam te uentura crebrò de Morte monebit,
Quam repetens omni tempore cautus eris.
Da precor ut uero te pectore Christe colamus
Omnibus ad cœlum sic patefiet iter.*

D 5

Rom. V.

Sicut per vnum hominem peccatum in hunc Mundum intravit, & per peccatum Mors: ita in omnes homines Mors pertransiit, in quo omnes peccauerunt.